

Šiaulių Stasio Šalkauskio gimnazijos
bendruomenės laikraštis

Šiame numeryje:

PAŽINK PROFESIJŲ PASAULĮ – 2-3 p.

ČIA UŽAUGĘ IR LAIMINGI SUGRĮŽĘ – 3-5 p.

DIALOGAS APIE RŪKymo ANTIREKLAMOS VEIKSMINGUMĄ –

5-7 p.

ITALAI NORI DRAUGAUTI – 7-8 p.

MOKYTOJAS TARP MŪSŲ IR SU MUMIS – 9-10 p.

JAUNIEJI TYRĖJAI – 10-11 p.

BUVUSIŲ ŠALKAUSKIEČIŲ RENGINYS MIESTUI – 11 p.

10 PRIEŽASČIŲ, KODĖL VERTA JUOKTIS – 11 p.

PAŽINK PROFESIJŲ PASAULĮ

Tarpininkaujant karjeros koordinatorėi D.Gulbinskienei, mūsų gimnazistai turi puikią progą apsilankyti Šiaulių miesto įmonėse, įstaigose pažintiniam, patyriminiam, intensyviajam profesiniam veiklinimui. Šiame numeryje - trečiosios Gustės Kairytės įspūdžiai.

1. Kaip sužinojai apie mieste vykstančius žurnalistikos kursus?

Apie „Jaunųjų žurnalistų“ mokyklą man papasakojo mūsų karjeros koordinatorė Dovilė. Jei ne ji, tikrai nebūčiau dalyvavusi šiame projekte.

2. Ar sužinojai ką nors naudingo apie šią profesiją?

Be abejonės. Užsiėmimų metu teko bendrauti su žurnalistais, kurie papasakojo esminius žurnalistikos principus ir niuansus.

3. Ar ilgai reikėjo sukti galvą, kad dalyvaustum šiuose užsiėmimuose?

Ne. Jau seniai svarsčiau apie žurnalistiką, kaip studijų kryptį, todėl pasiūlymas nuskambėjo tikrai įdomiai, labai džiaugiuosi ten dalyvavusi.

4. Kokia veikla užsiėmėte?

Per kelis mėnesius mes, jaunieji žurnalistai, įgavom tiek teorinių, tiek praktinių žinių. Turėjom galimybę pabendrauti su savo srities specialistais, išklausyti jų patarimų, kurie pravers ateityje. Susipažinom su skirtingomis kryptimis (laikraščiais, interneto puslapiais, televizija) . Be teorinės veiklos, dirbom ir praktiškai. Man teko galimybė imti interviu iš garsaus aktoriaus bei muzikanto Andriaus Kaniavos bei šiauliečio menininko Antano Visockio. Publikacija su pastaruoju žmogumi buvo ir „Šiaulių krašto“ laikraštyje. Man tai buvo pirmas didelis žingsnis žurnalistikoje.

5. Galbūt teko susidurti su sunkumais, kuriuos pateikia ši profesija?

Deja, bet taip. Patirties trūkumas, jaudulys interviu metu vis kišo koją. Niekada nežinai, ką į tavo klausimą atsakys žmogus, todėl dažnai turi keisti „klausimų planą“ ir greitai reaguoti. Manau, kiekvienas žurnalistas jaučiasi lyg ant adatų kalbindamas žmogų. Bet adrenalino jausmas tik pajvairina gyvenimą.

6. Ar ši praktika padėjo apsispręsti, su kokia profesija norėtum sieti savo ateitį?

Žinoma. Iki kursų dar vis dvejojau, ką čia studijuoti, o dabar esu beveik įsitikinęs, kad ateity žurnalistika nebus toli nuo manęs.

7. Galbūt šių kursų metu, sutikai žmogų, kuris paliko didelį įspūdį?

Kaip minėjau, teko bendrauti su Andriumi Kaniava ir Antanu Visockiu. Su aktoriumi ir anksčiau buvo tekę kalbėti, jis man gerai žinomas, todėl atsakymus daugmaž galėjau nujauti. O pažintis su profesoriumi, tapytoju A. Visockiu buvo įsimenanti. Anksčiau nebuvo girdėjusi apie jį, jo vykdomą veiklą Višinsko bibliotekoje, todėl buvo labai įdomu. Stebiuosi, kaip žmogus garbiame amžiuje dar tiek daug sugeba ir nuveikia. Gerb. A. Visockis ne tik dėsto Menų fakultete, bet ir veda užsiėmimus žmonėms, kurie niekada nėra prisilietę prie drobės bei rengia plenerus. Manau, į jį turėtų lygiuotis visi garbaus amžiaus piliečiai.

Atkelta iš 2 pusl.

8. Ar norėtum išmėginti jėgas kitoje profesijoje?

Be žurnalistikos, mane domina psichologija. Manau, jei gyvenime įvyktų taip, kad nepavyks su žurnalistika, suksiu psichologijos pusėn.

9. Kokie, tavo manymu, yra įvairiausių profesijų kursų ar praktikos privalumai?

Tokie užsiėmimai yra labai vertingi. Manau, kad savivaldybė, kitos viešos įstaigos, dažniau turėtų suteikti galimybę „pasimatuoti“ profesiją jaunimui, ypač 10-12 klasių mokiniams. Užsiėmimų metu stebi savo būsimo darbo aplinką, susipažįsti su reikalavimais, išgirsti daug naudingos informacijos. Laikas, praleistas praktikos metu, nepraeina veltui.

10. Ko palinkėtum jaunuoliams, kurie dar nežino, kokią profesiją pasirinkti?

Stebėti save. Suprasti, kad mokaisi sau, o ne kitiems. Kaip sakė vienas žmogus, dabar esam tokiam gyvenimo laikotarpy, kai turim viską imti į save. To ir linkiu - tyrinėti savo platybes ir neatsilikti nuo svajonių. O pabaigai mano mėgstama Steven Tyler frazė: „..dream until your dream comes true.“ Pozityvo visiems!

Gustę Kairytę kalbino Karolina Savilionytė, 3b

ČIA UŽAUGĘ IR LAIMINGI SUGRĮŽĘ

arba buvusių abiturientų
mintys apie mokyklą

(abiturientus kalbino Asta Žilinskytė, Lukas Urbonas,
Greta Šarauskaitė, Augustė Žukauskaitė)

„Buvo gera auklėtoja, šaunūs klasiokai, maloni aplinka ir linksmi mokytojai.“ (Monika, Alfredas, Irmantas, Greta, Laura, Linas, Roberta, Aurimas, 55 laida)

Nukelta į 4 pusl.

„Langai“ valgykloje, reiklūs mokytojai, paslaugi
budinčioji, jauki mokyklos atmosfera“ (Monika,
Gintarė, Justina, 54 laida)

„Draugiška klasė, geri mokytojai.“ (Viktorija, Lina,
Monika, Akvilė, 54 laida)

„Čia nebuvo įmanoma nieko „prisidirbti!““
(Robertas, 53 laida)

„Čia „užaugom“ nuo pirmos klasės – laimingi
sugrįžę!“ (Ugnė, Rugilė, Domas, Karolis, Deivyda,
Rokas, 53 laida)

„Jautėmės lyg namuose, maloni aplinka.“
(Arlandas, Erika, 51 laida) „Šaunus mokyklos
bendruomenės kolektyvas, mėgstama sporto salė,
istorijos ir informatikos pamokos.“ (Mindaugas,
Gediminas, Marius, 46 laida)

„Reiklūs ir geranoriški mokytojai. Įspūdingi
naujametiniai karnavalai... Stropūs klasės draugai,
iš anksto žinoję savo būsimą profesiją... Kūno
kultūros „normos“ žiemą – ratai su slidėmis
stadione. Baltos išlygintos merginų uniformų
apykaklės ir rankogaliai... Šaudymas karinio
parengimo pamokose... Šokiai su tautiniais rūbais
svečių iš Sovietų Sąjungos garbei... Linksmi
pašnekesiai per pertraukas. Pirmoji meilė...“
(Rasa, 28 laida)

Nukelta į 5 pusl.

Atkelta iš 4 psl.

Mokykla – antrieji namai, čia GYVENAMA: juokiamasi ir liūdima, dalijamasi įspūdžiais, organizuojama, buriamasi, kuriama, diskutuojama, pykstama, dalijamasi ir ...

Kodėl čia *gera gyventi* paklausėme dabartinių ketvirtokų.

- „Šalkauskyje“ (kalbininkai, nepykite, jei mokiniams šis žodis asocijuojasi su mokyklos pavadinimu 😊) mokytojai lyg draugai, kuriais gali pasitikėti, su kuriais gali pakalbėti, tiesiog pabūti;
- čia suteikta galimybė ne tik mokytis, bet ir bręsti kaip asmenybei;
- save gali realizuoti ne tik pamokų metu, bet ir po jų;
- čia modernios klasės, naujausias technologijas išmanantys mokytojai;
- tik Šalkauskio valgykloje egzistuoja „kampinis stalas“, prie kurio pavalgyti ir pakalbėti susirenka „šeima“ 😊

„Šeimos“ mintis užrašė **Martyna Garnytė, 4 kl.**

Gimnazistės ir mokytojos DIALOGAS

„AR RŪKYMO ANTIREKLAMA VEIKSMINGA IR REIKALINGA?“

Seimo nariai siūlo uždrausti asmenims iki 18 metų rūkyti tabako gaminius ar net jų turėti. Tikimasi, kad uždraudus asmenims iki 18 metų rūkyti (vartoti) tabako gaminius ar jų turėti, sumažės rūkymo mastas tarp nepilnamečių. Statistika skelbia, kad pradedančiųjų rūkyti amžius pavojingai mažėja.

Masinėse informacijos priemonės galima rasti daug informacijos, antireklamos rūkymo tema. O ir miestų ir rajonų ugdymo įstaigose dažnai vyksta įvairios akcijos, klasės valandėlės, piešinių konkursai, kurių tikslas – atkreipti jaunų (ir ne tik) žmonių dėmesį į rūkymo žalą. Bet ar įvairūs draudimai ir akcijos užkerta kelią šiam įpročiui?

Gimnazistė A.Ž.: „Gal jau užteks stengtis sumažinti rūkančiųjų skaičių gąsdinimais? Tiek rūkantysis, tiek nerūkantysis žino, kad rūkant yra didžiulė rizika susirgti burnos ir plaučių vėžiu, kad rūkymas trumpina gyvenimą ir pan. Ar jūs tikrai manote, kad, visa tai žinant, rūkančiųjų skaičius sumažėjo?“

Nukelta į 6 pusl.

Atkelta iš 5 pusl.

Tarsi tie gąsdinimai, faktai ir kraupūs vaizdai kurį nors paveiks. Kiekvieno mūsų kūnai priklauso mums. Jei mes nepilnamečiai, nereiškia, kad priklauso mūsų tėvams. Nors iki 18 metų tėvai už mus atsakingi, nereiškia, kad jie atsakingi už mūsų visus gyvenimo sprendimus ir mūsų gyvenimą. Kaip ir sakiau, kiekvienas priklausome sau. Vieni renkasi valgyti *hamburgerius* (nenustebčiau, kad jų sudėtyje ne kas kita, kaip sutarkuotos ir priedų prikištos skaniai atrodančios padangos, tiek pat žalingos, kaip ir cigaretės), kiti – gerti alų ar sidrą savaitgaliais (tiesus kelias link kepenų cirozės), o dar kiti renkasi rūkymą. Žinom, bet gąsdinimai neveikia, nes yra skanu ir patinka. Vieni to neatsisakys, nes jų draugai taip daro, o tarp jų nesinori būti kitokiu. Kiti bando tokiu būdu atsipalaiduoti po streso ar skausmo. Dar kiti yra priklausomi ir tiesiog negali be to gyventi. Tarp kitko, aš nerūkau ir sidriuko savaitgaliais negurkšnoju.“

Klasės vadovė Rasa: Pirmiausia, džiaugiuosi, kad esi STIPRI, turi savo nuomonę, nerūkai ir alkoholio nevartoji. Antra, antireklama orientuota ne tik į nepilnamečius, bet ir suaugusius. Oho, kiek jų tarpe yra daug norinčių atsisakyti priklausomybių – ir kai kam tai pavyksta.

Ta paskata ir gali būti vienam video antireklama, antram ekskursija į pananatomijos muziejų (tikrai reiktų pamatyti kaip atrodo rūkalių plaučiai), trečiam knyga (pavadinimo nepamenu) – pažįstu kelis žmones, kurie ją perskaitę, metė rūkyti. Trečia, tai nėra banalus suaugusiųjų priekaištas, ką reikia daryti ar nedaryti. Kol tavęs (kreipiuosi tiesiogiai ne į tave) tai neliečia, kol artimas žmogus ir jo aplinkiniai dėl to nesikankina, galų gale, kol dabar tai atrodo *cool*, nes kiti (draugai ir net įžymybės) taip daro... tu ir nemąstai, kad tai tikrai kenkia. Gyveni ir dažniausiai keiki gyvenimą ir ieškai išsigelbėjimo ten, kur dar labiau klimpsti... Dar tų suaugusiųjų pastovūs nurodymai jus, jaunimą, nervina. Bet draudimas kartais ir yra tas gerasis stabdis, kurio vertę suprasit vėliau. Vėliau? Aišku, juk dauguma gyvenate šiandiena, nusispjauti tas „vėliau“... Ketvirta, jūs, tarsi jauni medžiai. Galima jus „laistyti“ žiniomis ir meile, prižiūrėti, paremti – ir jūs augsite. Galima jus kartą nuo karto „patręšti“ paskatom ir galimybėmis – jūs tobulėsitė. O galima jus palikti gyvenimo sukuriuose patiems – vieni išmoksitė savarankiškumo, atsitiesitė, o kiti ... nulinguosite pavėjui. Medžiai, kaip ir žmonės skirtingi, bet be išimties kiekvienam reikalingas gerasis ramstis. Suaugę, deja, turi visokios patirties, jums reikia mokėti pasirinkti. Gyvenam vartotojiškoje visuomenėje, kur pramonė orientuota vien tik į pinigus žmogaus sveikatos kaina - gyvenimo kaina. Todėl reikia apie tai kalbėti. Gal bent vienas žmogus pamąstys. Protingai pamąstys.

Gimnazistė A.Ž.: „Nesu stipri, net lengvai pažeidžiama. Bet gyvenime randu kitokių džiaugsmą sukeliančių dalykų nei rūkymas ar alkoholis. Turiu savo nuomonę ir niekas nenuspręs už mane. Kad rūkytum, turi būti kažkieno pastūmėtas. Suraskite nors vieną žmogų po pirmojo dūmo įtraukimo, radusį malonumą. Iš pradžių turi prisiversti tai padaryti, tuomet dūmai taps nebe tokie bjaurūs ir tik po tam tikro laiko ims norėtis daugiau...“

Nukelta į 7 pusl.

Atkelta iš 6 pusl.

Antireklama šokiruoja, bet tik maža dalis susimąsto. Esu girdėjusi, kaip rūkalius, susilaukęs draugo komentario: „Bet juk tai žudo, kam to reikia?“ , atkirto: „Koks gyvenimas be malonumų?“ Galbūt kai kam ir reikia pastūmėjimo, bet viskas priklauso nuo žmogaus. Užsispyrėliui nepakaks nei realių įrodymų, o kitam, kad suvoktų, nereiks nė realių vaizdų ir faktų. Teko skaityti knygą „Lengvas būdas mesti rūkyti“. Bet ne tam, kad mesčiau rūkyti, o tam, kad niekada nekiltų fantazija pabandyti. Mano tėvai buvo užkietėję rūkaliiai, perskaitę knygą, jau septyneri metai neturėjo cigaretės. O štai viena moteris skundėsi, kad knyga niekam tikusi ir toliau rūko. Skaitant turi naudotis valios pastangomis, o nesitikėti, kad Allen Carr'o žodžiai padarys stebuklus. Manau, kad keli rūkantys mano klasės draugai tikrai žino rūkymo riziką, ir tik nuo jų priklausys, ar jie atsisakys šito įpročio.“

Klasės vadovė Rasa: „Tikiuosi, kad mūsų dialogas ir bus kai kam tas *pastūmėjimas* link sveiko gyvenimo būdo „*Stiprus tas, kas įveikia savo žalingus įpročius*“ (B.Franklinas).

ITALAI NORI DRAUGAUTI

Jums rašo Catanzaro E.Fermi licėjaus mokiniai. Įgyvendindami Erasmus+ projektą „Pamoka kitaip“, jūsų gimnazijos trys mokytojai ir direktorė gruodžio mėnesį stažavosi Italijos Calabrijos regiono Catanzaro Lido E.Fermi licėjuje. Vizito metu mes pristatėme savo licėjų, Italiją ir klausėmės jūsų paruoštų pristatymų apie Lietuvą ir jūsų gimnaziją.

Mes mokomės šešiolika metų: trejus metus lopšelyje, penkerius metus pradinėje mokykloje, trejus metus vidurinėje mokykloje ir penkerius metus gimnazijoje (licėjuje). Mokomės tų pačių dalykų kaip ir jūs, tik dar, aišku, gimtosios italų kalbos, lotynų kalbos, kuri neatsiejama nuo mūsų šalies istorijos. Turime integruotų pamokų, pvz., dailė dėstoma vokiečių kalba. Baigdami gimnaziją, labiausiai bijome trečiojo egzamino, kuriam reikia įvairių mokomųjų dalykų žinių, pvz., matematikos, kurios kalbų licėjuje net nesimokoma, o tik pagrindinėje mokykloje. Vėliau mokslus galime tęsti universitetuose, kur studijos yra mokamos.

Mūsų mokyklos pavadinimas - „E.Fermi“ . Ji suskirstyta į kalbų, psichologijos, socialinių-ekonominių mokslų ir tikslųjų mokslų licėjus.

Atkelta iš 7 pusl.

Mokykloje yra dvi laboratorijos: kompiuterių ir tikslųjų mokslų. Mes mokomės šeštadieniais (išskyrus pradinukus). Mokykloje praleidžiame 5 val. per dieną. Visą dieną būname tame pačiame kabinete – pas mus ateina mokytojai. Beje, pas mus mokosi nemažai fizinę negalią turinčių vaikų – tai įprastas ir natūralus dalykas Italijoje. Pertraukas praleidžiame klasėje, koridoriuje, kieme (čia rūkyti gali tik pilnamečiai mokiniai). Esant geram orui, kūno kultūros pamokos vyksta lauke. Užkandžius perkame iš automato, valgyklos pas mus nėra.

Turime biblioteką, filmų kambarį, didelę auditoriją, kur galime susitikti su svečiais, organizuoti renginius, spręsti įvairias problemas.

Nenešiojame uniformų. Tai nuostabu, nes galime išsiskirti vienas nuo kito ir būti originalūs.

Mes esam linksmi, nuoširdūs ir draugiški. Kartais tingime mokytis, bet po to stengiamės pasitaisyti. Norime pažinti pasaulį, o mūsų mokykla suteikia galimybę susitikti su mokiniais iš užsienio, nes mokomės užsienio kalbų. Tikimės rasti draugų ir jūsų tarpe.

P.S. Italų gimnazistų kontaktinių duomenų teiraukitės pas mokytoją Margaritą Gudeikienę.

MOKYTOJAS TARP MŪSŲ IR SU MUMIS

Atrodo, su mokytojais prasilenkiame kiekvieną dieną ir juos pažįstame. Ar tikrai? Nuo šiol kiekviename numeryje pristatysime po vieną mūsų gimnazijos mokytoją. Šiandien svečiuose – dailės mokytoja JOLITA ŠLIVISNKIENĖ.

Ką Jums reiškia gan abstrakti sąvoka „mokytojas“?

Tai žmogus, norintis ir galintis perduoti savo žinias kitiems, pagalbininkas, vyresnis draugas.

Ar keičiantis mokinių kartoms pastebite jaunimo kultūros skirtumų, ar randate panašumų?

Tiek ilgai mokykloje nedirbu, kad pasakyčiau apie skirtingas mokinių kartas, tačiau kiekvienais metais mokinių tarpe randu daug originalių, įdomiai mąstančių žmonių ir net bendraminčių. Deja, taip pat pasitaiko mokinių, kurie dar nežino, ko nori siekti gyvenime. Tikiuosi, kad metai, praleisti mokykloje, jiems padeda apsispręsti.

Kaip manote, ką reikėtų keisti švietimo sistemoje, kad mokiniai degtų noru pažinti save supantį pasaulį?

Nemanau, kad švietimo sistemos pokyčiai gali sustiprinti norą pažinti pasaulį, tai tik būdas šitam pasiekti. Noras pažinti pasaulį turi skliti iš kiekvieno mūsų vidaus ir skatinanti kiekvieną dieną tiesiog keltis iš lovos.

Kokia buvote savo paauglystės laikais?

Mokykloje buvau pilka, niekuo neišsiskirianti pelytė (taip sakė bendramoksliai klasiokų susitikime). Mokyklą baigiau prieš 25 metus!

Ar lengva buvo savyje rasti mokytojo gyslelę?

Mokyklos laikais matydama daug nuostabių mokytojų aplink, svajojau būti tokia, kaip jie. Nežinau, ar turiu gyslelę, tačiau būti ir bendrauti su mokiniais tikrai patinka. Kai visados būni tarp jaunų žmonių, atrodo ir pats negali pasenti ☺

Ar pasimokote ko nors iš savo ugdomų gimnazistų?

Visada. Jie daug išmano kompiuterinėse programose, interneto platybėse ir ne tik... Visados randu gražių idėjų, minčių, kurios padeda gyvenime.

Ar esate patyręs kurioziškų situacijų, dirbant mūsų gimnazijoje?

Mokykloje, kaip ir šeimoje, būna visko... Sykį naujas mokinys visą dailės pamoką prasėdėjo mano pamokoje, nors tuo metu turėjo būti pas A.Paškauską... Tuomet pagalvojau, kad mes, kolegos, gal pradedame supanašėti tarpusavyje? ☺

Kiek laiko praleidžiate taisant mokinių darbus?

Kadangi tai įdomus darbas, laiko neskaičiuoju. Kai kurie piešiniai sušildo širdį, kai kurie pralinksmina.

Galbūt palaikote santykius su gimnazija jau baigusiais mokiniais?

Kiekvienais metais būna mokinių, su kuriais labai sunku atsisveikinti. Tačiau labai džiaugiuosi, kai jie prisimena mane ir dažnai užaina aplankyti, skambina arba susisiečia per facebooką.

Ar mokytojai siekia tik įkalti mokiniams įvairias taisykles ir formules ar šio to daugiau?

Mokykla skirta ne tik mokslui, sausam žinių įsisavinimui, tai vieta, kurioje kiekvienas pasiruošia ateinančiam gyvenimui: dalyvauja užklasinėje veikloje, išmoksta dirbti ir būti kartu su kitais. Ne visada laimingas būna tas, kuris mokyklą baigia pačiais geriausiai pažymiais. Dažnai teisingai pasirinkę savo gyvenimo kelią būna geriau pasiruošę ateičiai...

Ką veikiate laisvalaikiu?

Klausausi muzikos pagal nuotaiką: patinka ir Adele, ir Bon Jovi, ir Linkin Park, metalo grupė „Metalica“, „Rammstein“...

Ką manote apie dabartinę jaunimo kultūrą?

Nukelta į 10 pusl.

Atkelta iš 9 pusl.

Patinka, kai jauni žmonės turi mėgstamą laisvalaikio užsiėmimą. Nesvarbu, ar tai važinėjimasis riedlente ar grojimas gitara, svarbu kad turi veiklą, kurioje gali save atskleisti. Mažai tikėtina, kad kažkas vis dar renka pašto ženklus ar atvirukus, kaip mūsų laikais.

Kokių priemonių imatės, norėdama sudrausminti mokinius?

Garsiai padėkoju klasei, kad nerėkia ☺

Ko palinkėtumete savo kolegoms, gimnazijos bendruomenei bei mokiniams?

Dažniau šypsotis vieni kitiems, dažniau sakyti gražius bei malonius žodžius! Tuomet visiems būti kartu bus daug lengviau ir kiekviena pamoka suteiks daugiau gerų emocijų... Geras žodis nieko nekainuoja, o blogas paverčia gražią dieną bjauria.

Koks jausmas, kai visa klasė nutaria pabėgti iš Jūsų vedamos pamokos?

Labai nemalonius. Tuomet kyla mintis - gal aš labai neįdomi, bloga mokytoja?

Kada žmogus gali jaustis laimingas?

Gali taip jaustis kiekvieną dieną, tik ne visados pavyksta... Deja. O jaustis laimingu užtenka saulės spindulio už lango, draugo šypsenos, netikėto draugo ar buvusio auklėtinio skambučio, gero, gražaus žodžio.... Būti laimingu reikia tiek nedaug: tik trupučio laiko, kad prisimintume, kad esame laimingi!

Klausimus parengė Karolina Savilionytė, 3 b

ANONSAS: kitame numeryje skaitykite lietuvių kalbos mokytojos **Eglės Naimavičienės** mintis „Kaip mes užaugome ...“

JAUNIEJI TYRĖJAI

Sausio dienomis prie gimnazijos stovėjęs milžiniškas spalvotas autobusas sukėlė skubantiems į mokyklą nemažai klausimų: „Gal kas į ekskursiją išvažiuoja?“, „Ką reiškia autobuso pavadinimas www.jaunasistyrejas?“, „Ką čia pamokų metu veikia gimnazistai?“ ir pan. Pasirodo, autobusas – neeilinis ir pamokos neįprastos jame vyko. Kadangi ne visiems pavyko ten apsilankyti, pakalbinome keletą laimingųjų, ką gi jie, jaunieji tyrėjai, ten veikė.

„Man labai patiko „MoMoLab“ laboratorija. Visi galėjo patyrinėti tai, kas jiems įdomu. Aš pasirinkau kraujo tyrimą ir tikrai nesigailiu. Buvo įdomu pamatyti ir pačiai pabandyti, kaip reikia imti kraują, matuoti hemoglobino koncentraciją, nustatyti kraujo grupę ir skaičiuoti eritrocitų kiekį kraujyje. Labai daug sužinojau ir išmokau, pamačiau, kaip vyksta darbas laboratorijose ir supratau, kad tai nėra lengva, tačiau labai įdomu. Manau, būtų šaunu, jei mokykloje atliktumėme daugiau panašių dalykų (pvz. dažniau ką nors patyrinėtume per biologijos ar chemijos pamokas). Džiaugiuosi, kad turėjau tokią galimybę ir visiems siūlau kitą kartą sudalyvauti tokioje veikloje!“ (Gabija Gudeikytė, 2c)

Atkelta iš 10 pusl.

„Labai džiaugiuosi, kad patekau į sąrašą mokinių, nusipelnusių tokios unikalios galimybės – vizito į „MoMoLab“ (Mobilioji mokslinė laboratorija). Autobuse sumontuota ištisa laboratorija buvo labai įspūdinga ir man labai patiko. Man talkino šauni ir šiuolaikiška mokslininkė Viktorija Kuznecova. Iš pradžių buvo baisu, kad nepadaryčiau ko nors ne taip. Aš tyrinėčiau tai, kas man buvo labai įdomu ir aktualu: trijų skirtingų rūšių orchidėjų vidinius ir išorinius skirtumus (mokslininkės akyse galėjau išskaityti, kad ji iš manęs tikėjosi gal ir daugiau?) Tokios geros progos „pasireikšti“ savo gyvenime nebūčiau gavęs, jei ne miela fizikos mokytoja Alma Niauronienė, kuri mane įkalbėjo dalyvauti šiame projekte, nes ji manyje turbūt pamatė kažką ypatingo...“ (Vytautas Kazimieras Poška, 1d)

BUVUSIŲ ŠALKAUSKIEČIŲ RENGINYS MIESTUI

Šaltoką šeštadienio popietę prie Talkšos ežero vyko M. Romerio universiteto studentų K. Biliūnaitės ir E. Mosolkovaitės (55 laidos abiturienčių) organizuotas renginys „Isileisk gyvūną į visuomenę“. Kaip sako pačios studentės, išvykusios studijuoti į Vilnių jos nepamiršo ir savo gimtojo miesto. Į renginį žmonės atsivedė savo augintinius. Organizatorių teigimu, naminių gyvūnų tema yra labai aktuali. Daugelis žmonių nežino elementariausių gyvūnų laikymo ir priežiūros taisyklių. „Tad norėtume, kad šunų augintojai suklustų, ir nesvarbu, ar jų šunelis vos telpa į delną ar jį reikia tvirtai laikyti už pavadžio, bet kiekvieną iš jų būtina socializuoti ir dresuoti.“

Renginio metu susirinkę dalyviai ir svečiai buvo supažindinti su gyvūnų laikymo, vedžiojimo viešose vietose taisyklėmis, jiems buvo suteikta ir naudingų patarimų. Renginyje dalyvavo naujai besikuriančių gyvūnų globos namų „Šiaulių letenėlė“ atstovai. Linksmąją programos dalį padovanojo šunų dresūros klubas „Akela“, kuris susirinkusiems parodė, kaip atrodo darnus žmogaus ir šuns duetas bei pilna „Agility“ rungtynių programa. Organizatoriai renginio metu dalijo apyrankes su užrašu: „Isileisk gyvūną į savo širdį“ ir taip kvietė nelikti abejingais gyvūnų globos tema.

P.S. Kristina Biliūnaitė ir Ema Mosolkovaitė dėkoja buvusiems bendramoksliams šalkauskiečiams už pagalbą renginio metu!

10 priežasčių, kodėl verta JUOKTIS

1. Besijuokiantis žmogus – patrauklus. Plati šypsena skatina bendrauti.
2. Juokas keičia nuotaiką. Šypsena tarsi apgauna mūsų organizmą, todėl kinta žmogaus nuotaika.
3. Juokas – užkrečiamas. Nesąmoningai besijuokiantį žmogų mėgdžioja ir kiti.
4. Juokas palengvina stresą. Nusiraminsite ir galėsite imtis veiksmų, kaip išspręsti susidariusią situaciją.
5. Juokas stiprina imuninę sistemą. Dažniau juokimės ir tikrai išvengsime peršalimo ir gripo.
6. Juokas žemina kraujospūdį. Patvirtinta, kad žmogui juokiantis jo kraujospūdis būna mažesnis.
7. Juokas – natūralus vaistas. Juokiantis organizme gaminasi endorfinai bei natūralūs nuskausminamieji.
8. Besijuokiantis žmogus atrodo jaunesnis. Taip ir atrodysite, ir jausitės geriau.
9. Juokas – sėkmingo žmogaus palydovas. Stenkitės šypsotis dalykiniuose susitikimuose ir pamatysite, kad žmonės j jus reaguoja teigiamai.
10. Juokas padeda išlaikyti teigiamą požiūrį. Šypsena padės išvengti depresijos, streso ir nuovargio.